

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: רני עקרה

מקאם: ראסט

פרשת ראה

23 באוגוסט, 2025

עלון מספר 1244

כ"ט באב, תשפ"ה

הדלקת נרות 7:25 * שקיעה 7:43 * שיר השירים 6:45 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 7:05 * מוצאי שבת 8:23, וע"פ רבנו תם 8:53 * זמן טלית 4:57 * שעה זמנית 78:00
עלות השחר 4:40 * נץ החמה 6:15 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 6:40
צאת הכוכבים 8:18 * סוף זמן קריאת שמע 8:34 * סוף זמן עמידה 9:52 * חצות היום והלילה 12:58

מברכים חודש אלול ביום ראשון ושני, 24 ו-25 באוגוסט

סליחות: יום שלישי, 26 באוגוסט, בשעה 4:50 בבוקר

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

Vaad Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

מילתא, כלומר: יתכן אדם שהוא עובד ה' כראוי, ואעפ"י כן יהיה עני, או שלא יהיו לו בנים, או שלא יזכה לאריכות ימים, וזאת משום שמזלו של אותו אדם כך הוא, שלא יועילו התפילות לאדם בעניינים אלו, משום מזלו, אולם מזלו כך גזור עליו ואפילו הכי, אומר מרן הרב עובדיה יוסף זכרוננו לברכה, מכל מקום על ידי תפילה, יוכל אדם לשנות הכל, ככתוב: ועבדתם את ה' אלוקיכם, ובירך את לחמך ואת מימך - אלו מזונות, לא תהיה משכל ועקרה בבתך - אלו בנים, את מספר ימך אמלא - הרי אלו אריכות ימים, ואיך יכול לשנות? על ידי התפילה שנאמר: ועבדתם את ה'. אין עבודה לה' אלא תפילה עם כוונה וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה

הפסוק אומר בנים אתם לה', לא תתגודדו... בין עיניכם למת. מה הקשר של הפסוק מתחילתו עד סופו? התחיל בנים אתם, ואחר כך אסור לכם לחתוך בשרכם או תתלשו שעריכם על מת. ולמה "למת" מנוקדת בקמץ ולא בשוא? הפסוק הזה מתחילתו ועד סופו מדבר על תחיית המתים. וכך פירושו: אם אדם מאמין בתחיית המתים והמת הזה שלו יחזור לתחייה, למה לו לתלוש את שעריו ולשרוט

פרשת ראה קוראים אותה לפני חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות. ואומר הרמב"ם: "צריך להרבות בצדקה ובמעשים טובים בימים אלו של רחמים". ולא אמר צריך להרבות בהנחת תפילין או באיזה שהיא מצוה אחרת, לכן בפרשתנו המדברת רובה על הצדקה, כתוב: פתוח תפתח - נתון - תתן - העניק תעניק - העבט תעביט. כולם רומזים על הצדקה. עוד רמז אחר: כשדברה התורה על המועדים בפרשת אמור: דברה בתחילה על השבת ואחר כך על הפסח, ואחריה על חג השבועות, ואחריה על ראש השנה, ואחר כך על הכיפורים וחג הסוכות. אבל יש דבר מעניין בין חג השבועות וקודם ראש השנה, פתאום התורה אומרת: "ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצור ולקט קצירך לא תלקט וכו'". מה ענין הצדקה בין המועדים ובפרט קודם ראש השנה? ללמדנו להרבות בצדקה קודם ראש השנה. כי צדקה בימים אלו דוחה את הגזרות ומצילה אותנו מיום הדין בימי ראש השנה והכיפורים. ומלבד הצדקה צריך גם כן להרבות בסליחות ובתפילות. ואפילו אמרו בגמרא: בני, חיי ומזוני, לאו בזכותא תליא מילתא, אלא במזלא תליא

הדרך לרפואה ולבריאות

כאשר ה' ברא את האדם הראשון, ציווה עליו לאכול כל מה שצומח מן האדמה. רק בעקבות ירידת הדורות שאחרי המבול, הורשה האדם לאכול בשר. וגם אז, עם הרבה הגבלות ואיסורים. המחלות שבעולם נובעות, רובן ככולן, מגורם אחד: אגירת פסולת באדם, והריפוי תלוי בכך שנאפשר לגופינו לתקן את עצמו, שכן ה' טבע בכולנו את הכוח לרפא את עצמינו. האמת היא, אין הגוף זקוק למשהו חיצוני אשר ירפא אותו. כוחות הריפוי מצויים בתוך הגוף בלבד ואותם טמן ה' בתוכינו. אבל צריך לדעת כיצד לעזור לכוחות הריפוי להתבטא, וכיצד לא לדכא ולמנוע את פעולתם. הנה הגוף מסוגל לרפא את עצמו, ובתנאי שמספקים לו את התנאים הדרושים לכך. וצריך לדעת כי מחסדי ה' נתן בתוכינו התאים שבכל העת נמצאים בתהליך של חלוקה ותחלופה. וכתוצאה מכך, רקמות הגוף מתחדשות. ואלמלא התחדשות התאים, שום רקמה לא הייתה מתרפאת. תהליך ההחלמה של עצם שבורה היא עדות לריפוי עצמי של הגוף. קיבוע העצם בגבס אינו מאחה את העצם השבורה, אלא רק מאפשר את התנאים המתאימים של המנוחה הנחוצה לתהליכים הפנימיים שהם המאחים את העצם, כי איחוי העצם נעשה על ידי הגוף עצמו ללא כל התערבות חיצונית. נמצא כי כל כוחות הריפוי נמצאים בתוך הגוף וכל זה הוא נפלאות הבורא יתברך.

דברי מוסר: מעלת קריאת תהלים

כמה מעלות התהלים טובות נאמרו בלמוד, וכבר התפלל דוד המלך ע"ה שכל מי שקורא תהלים שיהא לו שכר עליהם כעוסק בנגעים, ואהלות, ומאחר שהם חשובים כעוסק בנגעים ואהלות, נראה שהתהלים מועיל למודם לתקון. כמו שכתבו גורי האר"י, שלמוד סדר טהרות לתקון פגם ברית, הנה כן לא יגרע מכל יהודי ללמוד כל ספר התהלים בכל שבוע מדי שבת בשבתו. ומה אם קוראים אותו

את בשרו ולהצטער על המת הזה הואיל והוא מת זמני ועתיד לחיות, לכן אסרה התורה להצטער על מת יותר מדי, כי הוא עתיד לחיות. ובא יצר הרע ואומר לאדם אתה מאמין בתחיית המתים? הלא ה' הוא נחשב כביכול ככהן שאינו מטמא למתים, ואיך אומר הפסוק על תחיית המתים: וידעתם כי אני ה' בפתחי את קברותיכם, לכן הקדים הפסוק ואמר "בנים אתם לה'" וכהן מותר לו ליטמא לבנו. ולכן אמר הכתוב: "למת" בקמץ, ללמד: לא מת, כלומר האדם הזה שהוא מת אבל באמת הוא לא מת אלא זמני לפי שעתיד לחיות בתחיית המתים. (ארץ טוב)

היסטוריה בקצרה: 220 שנה אחרי

החורבן 290 למנינם

ממשיך רבי חייא בדבריו איך עושה שלא תשתכח תורה מישראל. כותב חמשה חומשי תורה כל אחד לבדו, ומלמד לכל תלמיד חומש אחד, ואומר להם כל אחד ילמד את חבריו מה שלמד בספרו, ולבסוף נמצא כולם יודעים את חמשה חומשי תורה, וכן מביא ששה תלמידים אחרים ומלמד לכל אחד סדר משניות משה סדרים, ואחר כך ילמדו זה את זה כל אחד את הסדר שלו לחבירו, ואחרי זמן נמצא כולם יודעים את ששה סדרי משנה, ובזה לא תשתכח תורה מישראל. כששמע רבינו הקדוש דבר זה ושמח עד מאוד ואמר גדולים מעשה חייא. ומאז והלאה היה רבי נוהג כבוד ברבי חייא, וכשרוצים ליכנס לבית המקדש היה מכריז רבי ואומר: ייכנס רבי חייא בראשונה, ועליו אמר רבי: אדם גדול - אדם קדוש - גברא רבא. ומעשה שהיה, נכנס רבי ישמעאל אל חדר, והיה רבי חייא שם, ולא קם לכבודו, ואמר לו רבי ישמעאל לרבי: זהו שאתה מספר בשבחו? שאל רבי את רבי חייא: למה לא קמת לכבוד הרב הגדול רבי ישמעאל? אמר לו: תבוא עלי כל הפורענות של העולם, אם ידעתי מכל זה, כי באותה שעה הייתי עוסק בספר תהלים ועיני סגורות ולא ראיתי אותו שנכנס.

ברבים שיתעלו, המה יעלו לרצון יותר מהעוסק בנגעים ואהלות ביחיד. ועוד אמרו שהרגיל בספר תהלים דוחה פורעניות כל מיני ופגעים רעים מעליו ומעל בני ביתו ומעל משפחתו ומעל קרוביו, ואין דבר שמגן מפני המזיקים כאמירת קדיש על תהלים, והרוצה לדבוק בה' ובשבחיו ידבק בספר תהלים, ויש קבלה מאנשי שם הקדושים שמי שיש לו איזה דוחק השעה או צער, או שהוא מהלך בדרך או עובר בים או טס במטוס, יקרא כל התהלים בכל יום בלי הפסק בכוונה והכנעה, ויראה נפלאות וזה בדוק ומנוסה. וצריך לקרוא אותם אות באות, תיבה בתיבה, בקול רנה ובטעמים וקול תחנה. ויבין את מה שהוא מוציא בשפתיו שהם תפלות ותשבחות ותהלות גדולות לנורא עלילות. והדברים עתיקים, והם מפלאות תמים דעים. דברי אלוקים חיים אשר נאמרו לדוד המלך ברוח הקודש, ואם כי אין אנו יודעים עומקם הרם, ויש אשר לא ידע מאי קאמר, אפילו הכי, דברים פועלים ועושים פרי למעלה ומעשה ידינו כוננה עלינו. וצריך להיזהר שקוראים אותם ברבים ואומרים כל אחד מזמור אחד או שנים. יש שאין אומר, ואין דברים אלא במזמור הנוגע לו בקול רם, ולמאי דביני וביני, ידברו איש אל אחיו דברים בטלים או יושבים בטלים, ועליהם לקרא מה לי בלחש מה לי בקול רם? ואם אין לאיש זמן לקרוא מפני טורח וכובד הפרנסה או שאינו יודע לקרוא כלל, יחזיק ביד החבורות שלומדות תהלים בכל יום ויום, ויעלה לו כאילו קורא בעצמו וה' ישלם לו כפליים שמחזיק ביד לומדי התורה אשר אלו למעלה נשכרו, ועוד כאילו הוא לומד התהלים בעצמו, וכאילו קובע עתים לתורה. וערבה לה' כעוסק בגמרא, אחד המרבה ואחד הממעיט, ובלבד שיכוון לבו לשמים ותזכו למצוות אמן

ברבים שיתעלו, המה יעלו לרצון יותר מהעוסק בנגעים ואהלות ביחיד. ועוד אמרו שהרגיל בספר תהלים דוחה פורעניות כל מיני ופגעים רעים מעליו ומעל בני ביתו ומעל משפחתו ומעל קרוביו, ואין דבר שמגן מפני המזיקים כאמירת קדיש על תהלים, והרוצה לדבוק בה' ובשבחיו ידבק בספר תהלים, ויש קבלה מאנשי שם הקדושים שמי שיש לו איזה דוחק השעה או צער, או שהוא מהלך בדרך או עובר בים או טס במטוס, יקרא כל התהלים בכל יום בלי הפסק בכוונה והכנעה, ויראה נפלאות וזה בדוק ומנוסה. וצריך לקרוא אותם אות באות, תיבה בתיבה, בקול רנה ובטעמים וקול תחנה. ויבין את מה שהוא מוציא בשפתיו שהם תפלות ותשבחות ותהלות גדולות לנורא עלילות. והדברים עתיקים, והם מפלאות תמים דעים. דברי אלוקים חיים אשר נאמרו לדוד המלך ברוח הקודש, ואם כי אין אנו יודעים עומקם הרם, ויש אשר לא ידע מאי קאמר, אפילו הכי, דברים פועלים ועושים פרי למעלה ומעשה ידינו כוננה עלינו. וצריך להיזהר שקוראים אותם ברבים ואומרים כל אחד מזמור אחד או שנים. יש שאין אומר, ואין דברים אלא במזמור הנוגע לו בקול רם, ולמאי דביני וביני, ידברו איש אל אחיו דברים בטלים או יושבים בטלים, ועליהם לקרא מה לי בלחש מה לי בקול רם? ואם אין לאיש זמן לקרוא מפני טורח וכובד הפרנסה או שאינו יודע לקרוא כלל, יחזיק ביד החבורות שלומדות תהלים בכל יום ויום, ויעלה לו כאילו קורא בעצמו וה' ישלם לו כפליים שמחזיק ביד לומדי התורה אשר אלו למעלה נשכרו, ועוד כאילו הוא לומד התהלים בעצמו, וכאילו קובע עתים לתורה. וערבה לה' כעוסק בגמרא, אחד המרבה ואחד הממעיט, ובלבד שיכוון לבו לשמים ותזכו למצוות אמן

הראשון לציון: מרן חכם עובדיה יוסף

1921-2013

מספר חכם עובדיה על ימי העניות שלו בימי צעירותו. באותה תקופה היתה

סיפור

הרב המקובל רבי לייב שרה זצ"ל

1735-1796

אחד ששימשו את הרב לייב שרה היה איש זקן והאריך ימים וסיפר את הדברים האלה: קודם פטירתו של רבינו לייב שרה, קרא לי ואמר: הלא היית משמש אותי

6 - ברכת נפשות פוטרת כל מאכלים אפילו שאינם שניה הברכות שלפניהם, כגון אכל פירות העץ, עם פירות אדמה, ועוד דברים שברכתם שהכל, ברכת נפשות פוטרת את כולם.

7 - אין ברכת מעין שלוש כגון על המחיה או על העץ או על הגפן ועל פרי הגפן, פוטרים נפשות, ולא ברכת נפשות פוטרים על המחיה וכו'.

התורמים לעלון זה

הגברת סימא פראנקו ובנה האדון יוסף אשכנזי ומשפחתו לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה המנוח יוסף בן אסתר ואמה שרה בת שמחה ע"ה אמן. *** הרב שמעון גולדסטיין ואשתו הגברת סימא ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון אהרן דוד שלוח הכהן ואשתו ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון אדמון סעאדיה ואשתו הגברת חייאת ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אחיו המנוח אברהם בן שפיקה ע"ה אמן. *** הגברת נינה סעאדיה ובניה האחים המבורכים יוסף, ג'ק, זיכו, צופיה, דולי וקארן לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח אברהם סעאדיה בן שפיקה ע"ה אמן. *** האדון נסים אלגדע ואשתו הגברת רימה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ חמיו המנוח יהודה בן רימה ואמו רחל בת לטיפה ע"ה אמן. *** הגברת אדיל כדידה ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח חיים בן פרחא ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$700.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 268,400
+1,100 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

במיטב כוחותיך, שאל ממני איזו ברכה, ואברככה לפני מותי. ואני, אומר הזקן, לא הייתי מבקש גדולות, אך כאשר אשתי היתה חולה, והרופא אמר לה לשתות חלב, והיתה לנו פרה בביתנו, והיתה כל יום שותה חלב ממנה, ואמרתי לרבי שיתפלל לי שהפרה שלנו לא תפסיק מלחלוב. שם הרב ידו על ראשי ואמר לי: פרתך תתן הרבה חלב, ואתה תאריך ימים, ומברכתו של אותו צדיק אני הארכת ימים, ועודני עד היום הזה. ושוב מעשה שהיה: בא הרב באמצע הלילה לכפר אחד ונכנס לביתו של אחד היהודים, ואמר לו: תלך מיד לארמון המושל, ותקיצו משנתו, ותומר לו שלייב בן שרה מחכה לו שיבוא אצלי עכשיו. אמר היהודי לרב: המושל הזה הוא רשע עריץ, ובטח יהרגני בקנה רובה שלו. אמר לו הרב: אל תירא, חיו תחיה מאה ועשרים שנה עם בריאות טובה. הלך היהודי אל ארמון המושל, בחלחלה וביראה גדולה, וביקש מהמושל שיבוא אל הרב, וכן היה.

דינים

- 1 - אם קראוהו לעלות לתורה, או לעשות כוהנים, והיה כבר התפלל במנין אחר, כשילבש טלית אינו צריך לבדוק חוטי הציצית, מחמת טורח ציבור. וכל לבישת טלית בלי שיברך עליה כגון ששאל מחבירו, אינו צריך לבדוק את החוטים.
- 2 - אם כשבא ללבוש טלית לא היו ידיו נקיות, או נמצא במקום שאינו נקי, שאסור לברך שם, יתעטף בטלית בלא ברכה, ולאחר מכן כשיכול לברך ועדיין הטלית עליו, ימשמש בציציות ויברך עליהן.
- 3 - כשכתבנו שמברכים ברכה אחרונה על המאכלים ששיעורם 28 גרם, צריך שיאכל אותם מארבע דקות עד שבע דקות, ואם שהה יותר מזה אינו מברך אחרונה.
- 4 - וכן השותה משקין בשיעור 86 גרם צריך שישתה אותם בבת אחת כחצי דקה ולא יותר.
- 5 - השותה תה או קפה רותחים, או גלידה קרה, או השותה דבר חריף כגון יין שרף ערק אינו מברך אחריהם ברכה אחרונה.